

Gairm

Airson a' cheud turuis 'na mo bheatha, bha mise agus gliog 'na mo phòcaid cho luath 's a ràinig mi'm baile. Le fialaidheachd do-thuigsinn, chùm Siorramachd Inbhirnis mo dhìol de chuid an t-saoghail rium, agus airson na bha agam ri dhèanamh anns an Oilthigh fhéin bha mi mar gum b'e duine air an dól. Gu dearbha, 's ann a bha mi na b'fheàrr na sin, oir cha robh fiamh no eagal orm na deich nota fichead a bh'agam a chòrr a chàradh anns a' bhanc a bha'n ath dorus.

Ach tha Glaschu daor do'n duine nach eil eòlach air cinn-uidhe nam busaichean 's nan tramaichean. Agus, co-dhiùbh, tha iad sin le chéile a' dol mu thàmh ro thràth 's an oidhche. Ach 'se a th'anns an tagsaidh rud eile. Tha e daonnan an sud ri do ghualainn an uair as motha t' fheum, agus ma tha deich nota fichead agad anns a' bhanc dé as fhiach leth-chrun no trì tasdain.

Agus am banc fhéin! Sud far am bheil an t-sochair seach mogan no seotal. Càirich àireamh notaichean ann, agus chan eil agad tuilleadh ach t' ainm a chur ri luideag phaipeir, agus pàidhidh tu do chuid fiachan gun dragh gun chunntais. Agus, rud eile—cuiridh an luideag ud gu mór ri do chliù seach mar a nì not ghrànnda shalach a rùraicheas tu mach a measg do thombaca.

Sin, matà, na rudan a chuir gu mór ri mo bheatha-sa ann an Glaschu. Sin agus Murchadh, an deagh charaide agus an seann eòlach a bha a' roinn a rùm 's a leapa rium. Ghabh esan gu math ris na tagsaidhean cuideachd, agus 's iomadh splaoid ghlan a bh'againn annta.

Ach rugadh mise le ròineag a' ghliocais a thaobh airgid. Aon latha 's mi shìos am baile, bhuail orm gum bitheadh an tagsaidh daor dhuinn aig a' cheann thall, agus air dhomh beachdachadh air a' chùis chuir mi romham nach robh ach aon rud a fhreagradh air fear mo shiubhail anns a' bhaile—bighsigeal.

Thog mi mo lùdag ri tagsaidh agus, thar mo ghualine, thilg mi ainm bùtha bhighsigealan chun a' chaoilteir a bh'aig a' chuibhill. Ann an dà mhionaid bha mi aig a' bhùthaidh, agus ann an teis-meadhon sgaoilteach bhigheagalan cho snog 's a chunnaic sibh riamh. Bha mi dìreach a' dol a cheannach fear brèagha liath an uair a chuimhnich mi nach biodh e freagarrach airson na h-eaglaise, agus, an àite sin, thagh mi fear seang dubh air an robh trì girichean. Le suaib thug mi ordugh banca do fhear na bùtha agus dh'fhalbh mi leis a' bhighsigeal.

An t-airgead a shàbhail sinn fad nan trì làithean an déidh sin! Cha robh dad nach deanadh tu air a' bhighsigeal ud ach suirghe, agus cha do rinn sinn ach an t-suirghe a leigeil leis an t-sruth. An truas a bh'againn ri muinntir chàraichean 's iad a' strì ri sluagh 's ri soluis sràide fhad's a bha sinne—fear air an diollaid 's fear air an t-sumaig—sìos is suas an t-sràid mar an teine sionnachain.

Thainig an uair sin an latha roimh'n Nollaig. Bha sinn a' gabhail na smochd mhaidne aig an teine, 's a' bruidhinn mu rudan beaga a cheannaicheamaid airson nan càirdean, an uair a thàinig am post. Cha robh ann dhòmh-sa ach aon litir—luideag bhon a' bhanc—cunntas air an riadh a choisinn mo chuid, mar a shaoil leam fhéin, 's cha do chuir mi diù innte. Agus litir bhon tigh do Mhurchadh.